

[illegible]

גליון הש"ס
גמ' רב חסדא מקדים
ובו. ע' זרכות דף ו ע"ז
וצמחש"א ח"א שס (ד"ה
יקדים):

תבונה ורואה
 אלהתם שחזרה לגנוב משל
 בעלה והואכל את
 מיתריהם ואשתו כזב אפי"ס
 אשתו בעלה לא תאכל בל
 ואכל דבר אשתו
 ומעט ישישן לשתיהם
 עדדי אינע יעניש ואכל
 ינוח דסיני ילל אכל תל
 לתאריס את אלו תחזרה
 ויגרלה בגול לא משא
 (א) ההם נג
 מוריא. יתר לעמיה
 ובריא ורורא מדישה
 קאביל. ו
 ומשינת אהת לא הויל
 (ב) (א) מלאה. ו
 מרבה שיהיה לו מרבה
 שר מן קוהא שיהיה
 צ"ד כדמלתישן פיק (ג) נעל
 ויז אלס טעומיה ע
 וידי לתוסרם לתוסתם.
 ויהא היה גינא כדמפרש
 (ד) עיני (א)
 החרס
 חסד ענין

[illegible]

למלכתי נאמתי ללוי חנני

נותנת לה ואוכלת השתא מיגבב גבא
חלופי לא מיחלפא אמר רב יוסף התם נמי
מוריא ואמרה תורא מדישיה קאכיל⁶ העיר
ר' יוסי בן המשולם משום ר' יוחנן אחיו
שאמר משום ר"א בן חסמא אין עושין
חלה עם הארץ בטהרה אבל עושין עיסת
חוליו בטהרה ונוטל הימנה כדי חלה ומניחה
בכפישא או באנחותא וכשבא ע"ה ליטול
נוטל את שתיהן ואינו חושש ואין עושין
תרומת זיתיו בטהרה אבל עושין זיתים חוליו
בטהרה ונוטל הימנה כדי תרומה ומניחה
בכליו של חבר וכשבא עם הארץ ליטול נוטל
את שתיהן ואינו חושש ומעמא מאי א"ר
יוחנן משום כדי חייו דגבל ומשום כדי חייו
דבדד צריכא דאי אשמועינן גבל משום
דלא נפיש אנריה אבל דרד דנפיש אנריה
אימא לא ואי אשמועינן בדר משום דלא
שכיח ליה אבל גבל דשכיח ליה אימא לא
צריכא אמר מר נוטל הימנה כדי חלה ומניחה
בכפישא או באנחותא וכשבא ע"ה ליטול
נוטל את שתיהן ואינו חושש וליחוש דילמא
נגע בה דיאמר' ליה חזי אי נגעת בה הדרא
לטיבלא וליחוש דילמא לא איכפת ליה
השתא לחקוני קא מיכרין מיכפת לא איכפת
ליה אמר מר נוטל הימנה כדי תרומה
ומניחה בכליו של חבר וכשבא ע"ה ליטול
נוטל את שתיהן ואינו חושש וליחוש דילמא
נגע בה בשלמא התם אית ליה היכרא
הכא מאי היכרא אית ליה דמנח ליה
בכלי גללים בכלי אבנים בכלי אדמה א"ה
מאי איריא דחבר אפי' דעם הארץ נמי ה"ג
קאמר בכלים של עם הארץ הראויין להשתמש
בהן חבר: מחזיקין ידי עכו"ם בשביעית:
מחזיקין והאמר ר' דימי בר שישנא בשמייה
דרב אין עודרין עם העכו"ם בשביעית ואין
כופלין שלום לעובד כוכבים הלא צריכא
למימרא להו אחזקין בעלמא כי הא דרב
יהודה אמר להו אחזקין רב ששת אמר להו
אשרתא: ואין כופלין שלום לעובד כוכבים: * רב
חסדא מקדיש ויהיב להו שלמא רב כהנא
א"ל שלמא למר: ושואלין בשלומן: השתא
אחזקין מחזיקין שואלין בשלומן מיבעיא
אמר רב יבא הלא צריכא אלא ליום אידם
דתניא לא יכנס אדם לביתו של עובד כוכבים
ביום אידם ויתן לו שלום מצאו בשוק נותן לו
בשפה רפה ובכווץ ראש רב הונא ורב
חסדא הוו יתבי חליף ואזיל גביה א"ל חד
לחבריה ניקום מקמיה דרב אוריין הוא אמר
לו ומקמי פלגא ניקום אדהכי אתא איהו
לגביהו אמר להו שלמא עליכו מלכי שלמא
עליכו מלכי אמרו ליה מנא לך דרבנן אקרו
מלכים אמר להו דכתיב ובי מלכיה מילוכו
גו' אמרו ליה ומנא לך דכפלינן שלמא

הדרן עלך הניזקין

מוסף תוספות

- [illegible]

(ח) חרש כש טצאות וצתת שמטת נקיסה
 לה מינך לישראל אמרינן ישר ואיכא
 עולמי' ד' עשר' אמר ישר ולישראל שם
 נעלי' שמע דלכ' ע' ע' אסור
 לומר שלום עליך ודלא כס"ס שגוי הכא
 דלא אסרינן לעיזר כוכים אלא כפילת
 שלום ובראה רפי' הירושלמי דמחזיקים
 ידי נכריים כשביעית ושואלים בשלום
 הדא מילתא היא שאומר לו חרש פ'י
 טצאות: **ש' ל' מ' ז' צ' פ'י**
 בקובעטס ואלה היה מתחזק לזכרו
 אלא לזו היה לרבו וז"ע שלא יהא
 צוה הן קצת הדבריות' ועל חס
 פ'י' כן דלא אסר אלא דליו פסלין
 לו שלום:

מֵרָחֹק לְבַשָּׁה אֶת עֲמִישִׁי
וְדָהָא מֵרָחֹק רַב אֲסֻר לוֹ לְאַדָּם
מִתֵּךְ וְהִדָּר וְאִכְלָת וּשְׂבַעְתָּ:

